

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 3 2018 – ÅRGÅNG 32. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

FOTO: ANNA LUNDGREN

*Jag lyfter mina ögon till bergen. Varifrån kommer min hjälp?
Min hjälp kommer från Herren, som har gjort himmel och jord. Ps 121:1,2.*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Ola Österbacka, Ingela Lindmark Edvardsen.

Layout: Kjell Petter Bakken.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Släntvägen 10, 33135 Värnamo,

e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,

e-mail: bordinerlandsson@gmail.com

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,

Märta Ljungbergsv. 55, 341 35 Ljungby,

e-mail: ekwaljo@hotmail.com

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500

0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt

namn och adress.

Överföring till LBK 9960 4202273365

LUTHERSKA

BEKÄNNELSEKYRKAN (LBK)

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus

till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskriterierna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktören

Himlarna vittnar om Guds härlighet, himlavalvet förkunnar hans händers verk. Dag berättar för dag, natt ger kunskap till natt, utan tal och utan ord, utan att man hör deras röst. Deras röst når ut över hela jorden, deras ord till världens ände. I himlen har han gjort en hydda åt solen.

Ps 19:2-5

Luther skriver att denna psaltarpsalm är en profetia om evangeliet, hur det kommer att spridas ut över hela världen, nå de mest avlägsna platserna på jorden och predikas både dag och natt. Det kommer inte att predikas endast på judarnas språk, utan på alla språk. På samma sätt som solen skiner på alla ställen med varma strålar, så kommer evangeliet att upplysa människor överallt, instruera, trösta och rena dem.

Denna psalm visar också på ett underbart sätt hur Gud har uppenbarat sig i naturen och därför är känd av alla människor. Vi har under några veckor fått uppleva både sol och värme och naturen med sina vackra färger har visat sig från sin allra vackraste sida.

Psalmen fortsätter med orden:

Vid himlens ena ände går den upp och följer sitt kretslopp till den andra. Ingenting är dolt för dess hetta. Herrens undervisning är fullkomlig, den ger nytt liv åt själen. Herrens vittnesbörd är sant, det ger vishet åt enkla människor. Herrens befallningar är rätta, de ger glädje åt hjärtat. Herrens bud är klart, det ger ljus åt ögonen. Herrens vördnad är ren, den består för evigt. Herrens domar är sanna, de är alla rättfärdiga.

Ps 19:7-10

Evangeliet, undervisningen om Guds nåd och barmhärtighet i Kristus, är utan fel och har inga skavanker. Det finns inga brister i det, inget som på något sätt gör det olämpligt för sitt syfte eller minskar dess effekt. Det är fullkomligt. Det återupplivar och ger nytt mod åt den stackars syndare som kämpar under lagens alla krav.

Evangeliet är säkert och helt trovärdigt. Det är visare och klokare än alla världens filosofer tillsammans. Evangeliets läror är sanna och leder utan omsvep till Kristus. Detta har den Helige Ande uppenbarat för dig redan vid dopet.

Evangeliet gör våra hjärtan glada. Det är vår glädje och fröjd. Det är finare än det renaste guld, ja ett glänsande ljus som lyser upp vår mörka värld. Evangeliet upplyser dina ögon, det uppenbarar Guds kärleksfulla och nådiga vilja. Det varar evigt, förblir sant på jorden, i himlen och i evigheten. Det är ett bevis på Guds eviga och oföränderliga sinne.

David fick som en gåva denna skatt. Du får den också som en fri gåva.

I detta sommarnummer finns många intressanta artiklar som med fördel kan läsas i solstolen och i hängmattan. Redan Mose påtalade hur viktigt det är att tänka på Guds undervisning hela dagen. När vi står upp, när vi går på vägen, när vi sitter vid bordet och när vi lägger oss till vila.

Vi har vårt sommarläger att se fram emot. Tänk i era böner på alla som kommer och alla som av olika anledningar stannar hemma. Be för våra präster, körledare och de som håller i barnundervisningen. Själv ser jag fram emot Strandgården. Bibeln påtalar det viktiga med den kristna gemenskapen. Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet.

Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung till Gud med tacksamhet i era hjärtan. Kol 3:16

Ingvar Adriansson

Den sanna kunskapen om Gud

Vid den tiden sade Jesus: "Jag prisar dig Far, himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små. Ja, Far, så var din goda vilja. Allt har min Far överlämnat till mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern, inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för. Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar, för mitt ok är mildt och min börda är lätt." Matt 11:25-30

Den engelske biologen Richard Dawkins är en bekännande ateist och gudsförnekare som är känd i många kretsar. Humanisterna i Sverige bjuder ofta hit honom för att bli stärkta i sin otro. Dawkins säger: "Jag är inte rädd för att vara död eftersom det är samma sak som att inte vara född. Om det finns något skrämmande med döden så är det evigheten, eftersom evigheten i sig är skrämmande. Så därför föredrar jag att tillbringa den i ett tillstånd som påminner om att vara kraftigt nedsövd, och det är precis så det kommer att bli."

När ateisten förbannar Gud och allt som är heligt bottnar det många gånger i att han kämpar

emot Guds kallande röst i sitt innersta. Vi behöver inte gå till England. Herbert Tingsten var i flera år ansvarig utgivare av Dagens Nyheter och en förespråkare för ateismen. Men han erkände att han kunde vara ganska rädd när åskan gick. Ingemar Hedenius skrev bok efter bok för att bevisa att Gud inte finns. Det var i sig självt ett bevis på att han finns, annars skulle det ju inte behöva skrivas om det.

Vi har en tro och vi har ett hopp inför evigheten. Vi vet att vi inte kommer att vara nedsövda utan får sitta till bords i Guds rike, så långt ifrån nedsövdhet man kan komma.

Evangelisten Johannes som fick vara med på förklaringsberget och höra Guds röst skriver att ingen någonsin har sett Gud. I Apostlagärningarna läser vi om hur Paulus vandrade omkring i Aten och förundrade sig över all vishet och klokhet han såg i staden. Han ställde sig då mitt på Areopagen och sade: *Atenare! Jag ser att ni på alla sätt är mycket religiösa. När jag gick omkring och studerade era gudabilder fann jag nämligen också ett altare med inskriften: Åt en okänd gud. Det ni tillber utan att känna, det förkunnar jag nu för er.* (Apg 17:23)

För våra yttre sinnen är Gud osynlig och obegriplig. Trots det

är den som förnekar Guds existens en dåre läser vi i Psaltaren 14. Ingen människa kan säga "det där visste jag inte" eller "det där har jag inte hört talas om". Paulus säger i Rom 1:19-20: *Det man kan veta om Gud är uppenbart bland dem, eftersom Gud har uppenbarat det för dem. Ända från världens skapelse syns och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur, genom de verk han har skapat. Därför är de utan ursäkt.* I Hebreerbrevet 3:4 står det: *Varje hus är byggt av någon, men Gud är den som har byggt allt.* Vi kan frimodigt säga: Varken att världen kom till eller att den dagligen hålles igång kan förklaras utan att någon skapade den och med allsmäktig kraft uppehåller och regerar den. Fastän vi inte ser Gud känner vi honom ändå genom hans verk.

En förnuftig människa som begrundar naturens underbara verk måste fråga sig varifrån detta kom och genom vilken kraft eller makt det hålls uppe. Denna gudskunskap har alla människor, även den mest inbitne och förhärdade ateist.

Vi dyrkar inte skapelsen, för på samma sätt som vi skiljer byggna- den från byggmästaren skiljer vi skapelsen från Skaparen. En vanlig teori som försöker vilseleda människan på detta område är pante-

ismen som säger att Gud är lika med världsalldet. Jag tror säkert ni hört någon säga att Gud är för mig blomman, trädet eller den vackra bäcken osv. Agnostiker däremot är lite mer försiktiga när de inte får det att gå ihop och säger att man inte så noga kan veta.

Vi underkänner inte mänsklig kunskap eller lärdom. Kunskap är alltid värdefull och utveckling och framåtskridande skulle avstanna utan den. Men det är inte sådan kunskap vi talar om här utan kunskapen om Gud som Herren Jesus talar om, hur den ges och hur den blir vår högsta skatt.

Kunskapen om Gud har Fadern dolt för de lärda och kloka säger Jesus i vår text. Den som säger "jag litar bara på mig själv och min egen kunskap" blir besviken och förstår ingenting om Gud och lär heller inte känna honom. Så blir denna djupa men samtidigt enkla sanning fördold. Varför? Så har det behagat Gud. Och här kan vi bara lyfta på hatten! Mänskliga försök att nå fram till Gud är på förhand dömda att misslyckas. Världens största partikelaccelerator Cern i Schweiz som används till högenergifysik kan vittna om Guds storhet men inte förklara Guds väsen.

Jesaja kommer närmast en förklaring om hur långt vi är från hans sätt att mäta eller väga. *Vem har mätt vattnen i sin kupade hand och mätt upp himlens vidd med sina fingrar? Vem har samlat jordens stoft i ett mått, vägt bergen på en våg och höjderna i en vågskål?* (Jes 40:12) Ord och tankar som borde ge nobelpriset. Bibeln har svar och lösningar även på svåra frågor. Flera bibelforskare efter Jesaja har varit tacksamma för hans grundforskning för 2700 år sedan. Vi behöver teologer som lägger energi och an-

strängningar på att ta del av hans gedigna arbete.

Den självkloke missuppfattar detta och tolkar det som att han själv är för stor för Guds rike. Sanningen är dold för honom. Så är det, så kommer det alltid att vara. Detta är tingens ordning hur mycket världen än stormar, ändrar och hittar på.

Vad är det Jesus mer vill säga: Jo, kunskapen uppenbaras för dem som är som barn. Och med en gång måste vi säga att Jesus här inte driver med oss. För lika lite som det är en nedvärdering av kunskapen, lika lite är det en uppgradering av dumheten eller naiviteten. Många uppfattar tyvärr tron på det sättet, men det är bara ett självförsvar för att myten om människans egen storhet inte ska naggas i kanten.

När Jesus berömmar barnsligheten syftar han inte på brist på kunskap eller begåvning, utan det är högmod och självgodhet han talar om. Den som menar sig vara stor är just för liten för att han tror att han är stor. För honom blir hemligheten aldrig uppenbarad därför att han inte vill ta emot den. Den som inte blir som ett barn kommer aldrig in i Guds rike. Den kristne säger i all ödmjukhet till Gud: "Tala Herre, din tjänare hör."

Den så kloke och vise Paulus skriver att människan inte lärde känna Gud i sin klokhets. Gud utvalde det dåraktiga evangeliet som Guds kraft till frälsning. Paulus skriver till församlingen i Korint: *Svag, rädd och mycket orolig kom jag till er. Mitt tal och min predikan kom inte med övertygande visdomsord utan med bevisning i Ande och kraft. Er tro skulle inte bygga på människors visdom utan på Guds kraft.* (1 Kor 2:3-59)

I vår text har vi också Jesu uppmaning: *Kom till mig alla ni som arbetar och är tyngda av bördor.* Jesus är ingen politiker som lovar runt och håller tunt. Han lovar inte gods, gårdar och en massa lönehöjningar, utan vila. Är vilan viktig för dig? När du oroas och plågas går det inte över om trisslotten ger 3 gånger 10.000 kronor. Kanske för stunden, men oron kommer tillbaka, var så säker.

Den vila Jesus talar om kommer ur kunskapen om Guds väsen, den som Jesus uppenbarar. Den är inte en vila från yttre bekymmer. Den är själens vila från minnen av misslyckande, samvetets alla anklagelser, den inre bördan av allt som behöver förlåtas. Vila är att du får veta att allt är förlåtet. Det finns en sådan förlåtelse och den har Gud genom Kristus vunnit åt dig. Det är den eviga trisslotten och det är vinst varje gång.

Så kommer Jesus till sist med några tröstande ord. Mitt ok är mildt och min börda är lätt. Är inte detta att trycka ner oss med lagen? Inte alls. Oket är en bild av Jesu kors. Det lätta korset får du bära genom den här världen, det tunga korset bar han och räddade dig. Den lätta bördan eller ryggsäcken på något kilo får du bära genom hela livet, den tunga ryggsäcken bär han åt dig genom hela livet. Budskapet är enkelt, klart och tydligt: Lagg ner den egna stoltheten och bli som barn! AMEN

*Guds barn jag är! Ack, saliga ro och glädje! Guds barn jag är!
För vem ska jag säga min glädje? För Gud vill jag säga min glädje.
Guds barn jag är! Guds barn jag är!
Ack, saliga ro och glädje!*

Ingvar Adriansson

Bikten och avlösningen

Utdrag ur Øyvind Edwardsens föredrag vid bibelhelg 5.5.2018

Vad är kännetecknet på en sann kristen? Är det att han är utan synd, eller att han vet att han är en syndare? Aposteln Johannes skriver i sitt första brev att den som lever i ljuset inser sin synd och bekänner den, men den som lever i mörkret ljuger och förnekar synden. Den som lever i ljuset får förlåtelse från Gud och renas med Jesu blod från all synd. Den som lever i mörkret har inte Guds ord i sig.

Den som lever i ljuset har genom lagens hot lärt känna synden och samtidigt behovet av förlåtelse från synden. Förlåtelsen har han funnit i Frälsaren, som en gång för alla sonat syndens straff.

Det är en naturlig del av livet som Guds barn här på jorden att bekänna sina synder och få förlåtelse för dem. Syndabekännelse och förlåtelse går hand i hand. Det är naturligt för den troende att bekänna sin synd. Men om Jesus sonat straffet en gång för alla, för alla våra synder, av bara nåd, varför ska vi alls bry oss om att bekänna våra synder? Jesus har ju betalat priset. Kan vi inte bara få vår förlåtelse? Den ligger ju där färdig redan.

Martin Luther upptäckte denna inställning bland folk några år in i reformationen när betydelsen av *nåden allena* hade börjat sjunka in hos människor. Under den romerska kyrkan levde man med hot och krav att bekänna sina synder för prästen. De synder som inte bekändes fick man ingen förlåtelse för. Bikten var en nödvändighet och en garanti för frälsningsvissheten.

I och med reformationen försvann tvånget att bikta sig för prästen. Mycket snabbt slutade man därför att bikta sig, både för prästen och för alla andra. Varför bry sig, det behövdes ju inte. Jesus hade ju redan gjort upp med allt – av nåden allena. Alltså behövde man inte göra något mera, som att bikta sig, att bekänna sin synd.

År 1529 utkom Luthers Stora katekes samtidigt med Lilla katekesen. Den bygger på ett antal predikningar som Luther höll 1528 och innehåller Guds tio bud, Trosbekännelsen, Fader vår, Domet och Nattvarden. Senare samma år utkom en reviderad utgåva av Stora katekesen med ett tillägg längst bak, efter utläggningen om

nattvarden. Tillägget heter *En kort uppmaning till bikt*. Det kom inte med i den ursprungliga utgåvan av Konkordieboken på tyska och latin 1580 och finns inte med i Svenska kyrkans bekännelseskrifter.

Innehållet i det korta tillägget bygger till stor del på material ur Schmalkaldiska artiklarna och andra skrifter av Luther. Han angriper dem som tar lätt på bikten, när den nu inte längre är något tvång. Han lägger fram den rätta förståelsen av bikten. Vi kan inte tvinga någon till bikt, inte heller att bekänna specifika synder. Men den som säger sig vara kristen och omger sig med evangeliet kommer att vilja bekänna sina synder. Att bekänna är resultatet av tron i hjärtat. Så meddelas också förlåtelsen fritt och villkorlöst den ånrande syndaren som bekänner sina synder och vädjar till Gud om förlåtelse.

Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

Men, kanske du tänker: jag brukar ju inte bikta mig, åtminstone inte ofta. Martin Luthers uppmaning till bikt handlar till

stor del om den privata bikten, men inte endast den. Den romerska kyrkan hade krävt bikt inför präst åtminstone en gång om året. Detta tvång var nu borta. Luther vädjar nu till de kristna att fortsätta med denna praxis, att de ska komma springande till honom och hans ämbetsbröder för att bikta sig för att de ska kunna meddela syndernas förlåtelse.

Vi biktar oss nog oftare än vi tror, om vi bortser från konkreta fall där vi söker upp en **präst** eller **medkristen** och bekänner konkreta synder. För det första har vi bikten i **Fader vår**, där vi i den femte bönen ber: *Förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåter dem oss skyldiga äro.* I en kristens liv är detta den biktform som praktiseras oftast, förhoppningsvis varje dag.

Sedan finner vi bikten i **gudstjänstliturgin**, i det allmänna skriftermålet med den påföljande avlösningen. Här bekänner vi offentligt och tillsammans med våra medkristna våra synder och får

syndernas förlåtelse från pastorn. Detta härleds från nyckelmakten som getts åt kyrkan och som pastorn utövar på församlingens vägnar. Johannes skriver (Joh 20:23):

Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder så är han bunden.

En kort förklaring av bikten finns i Luthers Lilla katekes:

1. Vad är bikten?

Bikten består av två delar. Den första är att vi bekänner synderna. Den andra är att vi tar emot absolution eller syndernas förlåtelse av pastorn eller av en medkristen, som av Gud själv, och så tror fullt och fast utan att tvivla, att våra synder verkligen är förlåtna inför Gud i himlen.

2. Vilka synder ska vi bekänna?

Inför Gud ska vi erkänna att vi är skyldiga till alla synder, även

sådana som vi inte vet om. En syndabekännelse har vi i Herrens bön. Men för pastorn ska vi bara bekänna de synder som vi vet om och som plågar våra samveten.

3. Vilka är dessa synder?

Pröva dig inför Guds tio bud: Har du som far, mor, son, dotter, arbetsgivare eller arbetstagare varit olydig, otrogen eller lat? Har du skadat någon med ord eller gärningar? Har du varit oärlig, vårdslös, slösaktig eller gjort något annat orätt?

4. Hur ska pastorn eller en medkristen försäkra en ångerfull syndare om förlåtelsen?

Han ska säga: ”På vår Herre Jesu Kristi befallning förlåter jag dig dina synder i Faderns och Sonens och den helige Andes namn. Amen.”

Chemnitz om nattvarden

Kristus instiftade inte nattvarden på så sätt att även om ingen brukar den är den i alla fall Kristi kropp och blod. I själva instiftelseorden föreskrev han genomförandet (formen) av det som befallts, hur det skulle iakttas och brukas, inte bara för en tid utan fram till den sista dagen (1 Kor 11:26). Det är visserligen inte bruket som gör något till ett sakrament utan Krist ord, förordning och instiftelse, och det är en skillnad mellan ett sakraments väsen och dess bruk. Men Kristus befallde och formulerade instiftelseorden som ett testamente, eftersom han ville att detta sakrament skulle vara en handling där bröd och vin används, välsignas (eller konsekreras som man brukas säga), sedan framräckas, tas emot, ätas och drickas: Detta är min kropp, detta är mitt blod.

När därför brödet visserligen har välsignats men varken utdelats eller mottagits utan det innesluts, uppvisas och bärs omkring, då är det helt uppenbart att instiftelseorden i sin helhet inte har kommit till elementet, för denna del saknas: *Han gav det till dem och sa: Tag och ät!* När det som instiftats och befallts är ofullständigt kan det inte föreligga något fullständigt sakrament. På samma sätt är det inte heller ett sant dop om Ordet visserligen uttalats över vattnet men om det inte finns någon som döps.

Martin Chemnitz, *De Coena Domini*
Efter J.A.O. Preus engelska översättning

Kommer människor från andra samfund till himlen och spelar det i så fall någon roll vilket samfund eller vilken kyrka vi tillhör?

I avlösningen som kommer efter syndabekännelsen citerar prästen ofta Jesus sista ord före himmelfärden: *Den som tror och blir döpt ska bli frälst* (Mark 16:16).

Reformationens stora återupptäckt uttrycks så här av aposteln Paulus i Efesierbrevet 2:8: *Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det, inte på grund av gärningar för att ingen ska berömma sig.* Jesus gjorde för oss det vi inte kunde göra själva. Han förtjänade himlen för alla syndare. Det skedde när han föddes och levde ett fullkomligt liv för deras skull som misslyckas med att leva enligt Guds bud. Det skedde på Hans kors när Han betalade den skuld som vi alla dragit på oss genom vår synd. Det skedde i den tomma graven genom vilken Han förkunnade denna rättfärdiggörelse för världen. *Den tillräknas oss som tror på honom som uppväckte vår Herre Jesus från de döda, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull* (Rom 4:24-25). Vår lutherska kyrka lär att alla som ångrar sina synder och tror på Herren Jesus som Herre och Frälsare ska komma till himlen. Vi bekänner att vi tror på den heliga kristna och apostoliska kyrkan. Vi lär inte att det bara är lutheraner som blir frälsta. Människor från andra kristna kyrkor som tror på Frälsaren kommer att vara i himlen.

Alla kyrkor är inte lika. Det har betydelse vilken kyrka vi tillhör eftersom inte alla lär samma sak om Jesus och vad han har gjort för att frälsa oss. En del lär knappt om Jesus över huvud taget. För femhundra år sedan kämpade Martin

Luther mot sin egen älskade kyrka. Avlatshandlare marknadsförde sina varor i närbelägna församlingar. Det berättas om hur Luther konfronterade en av sina egna församlingsmedlemmar på grund av dryckenskap. Den oförskräckte mannen viftade med avlatsbrevet och hävdade att han hade förlåtelse. Det är inte svårt att föreställa sig hur farligt det är att vara med i en kyrka som visar stackars själar till något annat än Jesus för att få nåd och förlåtelse. Idag tillåter även kyrkor som gör anspråk på att vara lutherska att falsk lära genomsyrar deras bekännelse. Falsk lära och praxis tillåts vid sidan av evangeliet om Jesus. I Bibeln varnar Jesus sina efterföljare för falska profeter och falsk lära. Jesus sa att vi ska förbli i Hans sanning. Bibeln befäller oss att förenas i sanningen som förkunnas i den heliga Skrift endast med dem som bekänner och undervisar Skriften rätt. Det är Guds vilja att vi undviker dem som förkunnar falsk lära. Vi ska motarbeta dem som lär falskt. Det är Guds vilja (se Matt 7:15, Joh 8:31-32, Rom 16:17, 2 Tim 1:13-14, 1 Joh 5:10-12). När vi går med i en kyrka eller ett samfund blir vi ett med dess bekännelse. Vi förväntar oss att de som tillhör romersk-katolska kyrkan tror på dess läror, även de falska. De som är metodister, baptister etc tror och bekänner dessa samfunds läror, även de falska. Det finns många skäl till att det är viktigt att bara förena sig med dem som lär Bibeln i hela dess sanning och renhet, särskilt den goda nyheten att Jesus levde, dog och uppstod igen för vår rättfärdiggörelses skull. Detta är vad Gud vill.

*Pastor Charles Keeler, ELS
Lutheran Sentinel juli-augusti 2017*

*Ditt ord är
mina fötters
lykta och ett
ljus på min
stig.* Ps. 119:105

Det allra heligaste och arken

Förgården till templet är en bild på de välsignelser vi äger genom de gärningar som Kristus gjorde under sitt liv på jorden. Det allra heligaste var tio alnar långt, tio alnar brett och tio alnar högt. Det är en bild av himlen och de välsignelser vi kommer att få där. *Kristus gick inte in i en helgedom som är gjord av människohand och som bara är en bild av den verkliga helgedomen. Han gick in i själva himlen för att nu träda fram inför Guds ansikte för vår skull* (Heb 9:24).

Det heliga och allra heligaste

var åtskilda av ett förhänge som vi brukar kalla förlåten. Då Kristus dog på korset, brast förlåten i templet. *Då brast förhänget i templet i två delar, uppifrån och ända ner* (Matt 27:51). Vi läser att förlåten gick sönder uppifrån och ner, vilket visar att det var ett verk av Gud. Om människor rivit sönder detta tygstycke skulle det skett nerifrån och upp. Så ville Gud själv gripa in i de symboliska tingen för att markera det oändligt stora som skedde, när Kristus dog på korset. Då avlöste det nya förbundet det gamla.

Arken

Arken var en låda eller ett stort skrin. I arken förvarades tre saker. Det första var lagens två tavlor som Mose fick av Gud på berget Sinai. Dessa ord kom från Gud själv och Mose skrev ner dem. På grund av synden är det omöjligt för oss människor att hålla lagen. Gud kräver fullständig laguppfyllnad och detta kunde endast Kristus fullborda med sitt liv här på jorden. Under sitt liv på jorden uppfyllde Herren Kristus lagen i både ord och gärningar.

Det andra föremålet som för-

Tabernaklet

Det var 13,7 m långt, 4,6 m brett och 4,6 m högt
Tältet var överdraget med rent guld. 2 Mos 26:15-29
2 Mos 26:26-30

Det allra heligaste var ett avskilt rum på
4,6 m h+i+b. Här stod arken och ovanpå nådastolen.
2 Mos 25:10-22,37:1-9.

Platsen för skådebröden
2 Mos 25:23-20

Det heliga var 9,1 m långt
och 4,6 m brett och högt

Förhänget eller förlåten som
skilde det heliga från det allra
heligaste 2 Mos 26:31-33

Rökelsealtaret 2 Mos 30:1-5
2 Mos 37:25-29

Ljusstaken 2 Mos 25:31-40
2 Mos 37:17-24

Förhänget till tabernaklet
2 Mos 26:36-37

varades i arken var Arons stav. I 4 Mos 17 läser vi att Gud gav ett tecken på att han utvalt Aron till överstepräst. Hans stav grönskade och fick knoppar, utslagna blommor och mogna mandlar. Arons stav var död men fick liv igen. Detta är också en bild av Jesu död och uppståndelse.

Det tredje föremålet som förvarades i arken var ett kärl med manna. 2 Mos 16:32-33. På samma sätt som Israels barn varje morgon skulle samla in manna för dagen, ska vi dagligen söka vår näring hos Kristus.

Blodet på arken

På den stora försoningsdagen stänktes blod "fram till på nådastolen", 3 Mos 16:14. En gång om året gick översteprästen in i det allra heligaste och stänkte detta försoningsblod. Detta blod var till befrielse från prästens och folkets synder.

På grekiska återges *kappóret* med *hilastärion*, som kommer av ett ord som betyder "benåda". När Paulus i Rom 3:25 säger att Gud har ställt fram Kristus som ett försoningsmedel, så är det detta ord som ligger bakom. Därför översätter Svenska Folkbibeln helt riktigt: *Honom har Gud ställt fram som en nådastol genom tron på hans blod.*

Guds närvaro

Israel levde i övertygelsen att Gud var mitt ibland dem. Hesekiel, prästen och profeten som verkade på femhundratalet före Kristus,

lovade de deporterade hebreerna att deras stolthet, templet i Jerusalem som hade jämnats med marken, skulle byggas upp på nytt. *Jag ska sluta ett fredsförbund med dem. Det ska vara ett evigt förbund med dem. Jag ska ge dem plats och föröka dem och låta min helgedom stå ibland dem för evigt. Min boning ska vara hos dem, och jag ska vara deras Gud, och de ska vara mitt folk* (Hes 37:26-27). Redan Moseböckerna tar upp denna tanke: *Och jag ska resa upp min boning mitt ibland er, och jag ska inte avvisa er. Jag ska vandra bland er och vara er Gud, och ni ska vara mitt folk* (3 Mos 26:11-12). *Jag ska bo mitt ibland Israels barn och vara deras Gud* (2 Mos 29:45). Kristus är det återuppbyggda templet, Guds boning ibland oss. Jesus sa till judarna: *Riv ner det här templet, så ska jag resa upp det på tre dagar* (Joh 2:19).

Gud var med sitt folk och bodde ibland dem. För att inte missbruka

Herrens namn genom att nämna det för ofta kunde man uttrycka samma sak med andra ord: Herrens "härlighet" bodde bland folket, hans boning var på Sion, han lät sitt Namn vila där. Man talade så småningom om *Shekina*, Guds Närvaro. Och när vi kommer till Nya testamentet, så har denna Guds närvaro fått ett namn. Guds Ande, den helige Ande som bor i oss.

*En ström går fram med flöden
som ger glädje åt Guds stad,
den Högstes heliga boning.
Gud bor där inne,
den vacklar inte.
Gud hjälper den
när morgonen gryr.
Folken larmar, riken vacklar,
han höjer sin röst –
då smälter jorden.
Herren Sebaot är med oss,
Jakobs Gud är vår borg. Sela*

(Ps 46:5-8)

Braunschweig, slutet av 1500-talet.

EFTER LUTHER:

Två betydelsefulla teologer

Martin Chemnitz (1522-1586)

”Om inte den *andre* Martin hade kommit skulle inte den förste Martin ha bestått.” Detta talesätt, formulerat av romersk-katolska teologer, är lite av en komplimang till Martin Chemnitz och hans ihärdiga arbete med att försvara arvet efter Martin Luther, den evangeliska och bibliska läran.

Martin Chemnitz föddes i den lilla staden Treuenbrietzen i Brandenburg. När han var elva år dog hans far som var köpman. Detta ledde till ekonomiska problem för familjen. Martin fick dock med nöd och näppe fortsätta sin skolgång, bland annat i Wittenberg där han studerade under Philip Melan-

chton och även fick höra Luther predika i kyrkan.

Efter Luthers död 1546 blev det ett tiotal mycket turbulenta år för den unga lutherska kyrkan. Påvekyrkan startade en ”mot-reformation” vid kyrkomötet i Trident (1545-1563) för att återta kontrollen efter den protestantiska reformationen. Kejsar Karl V sände militära styrkor mot lutheranerna då de inte ville böja sig för den romersk-katolska läran. Samtidigt uppstod inom den lutherska läran hårda teologiska lärostrider med Melanchtons anhängare på ena sidan och de s k ”gnasio”- (äkta) lutheranerna på den andra. Stridigheterna gällde nattvarden och Kristi person, de goda gärningarnas betydelse mm. Det kunde se ut som om det rena evangeliet Gud genom sin tjänare Martin Luther hade låtit lysa så klart i kyrkan var på väg att förmörkas igen.

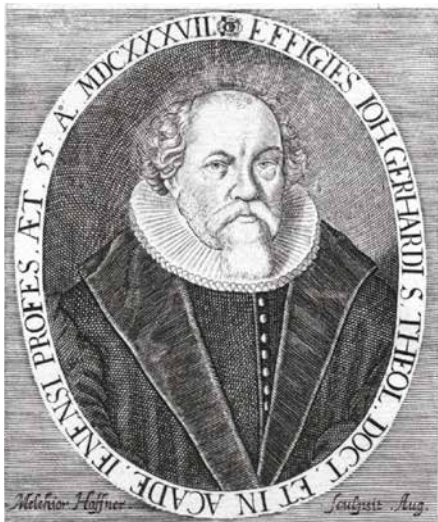
”Den andre Martin” befann sig först lite på avstånd från stridens hetta eftersom han blivit anställd som bibliotekarie hos hertig Albrecht av Preussen, i staden Königsberg (nuvarande Kaliningrad, Ryssland). Där hade han i ett av Europas finaste bibliotek tid och tillfälle att fördjupa sig i Bibelns teologi och studera kyrkohistorien. Senare återvände han till Wittenberg, blev prästvigd och undervisade vid universitetet. Därefter blev han kallad till superintendent

(biskop) i Braunschweig, där han tillbringade resten av sitt liv. Han och hustrun Anna fick tre söner och sju döttrar, men fyra av barnen dog unga.

Chemnitz såg det stora behovet av att få slut på striderna bland lutheranerna och ledde arbetet med att uppnå enighet och försoning. Han var en av huvudförfattarna bakom den mycket betydelsefulla skriften Konkordieformeln (1577), en framställning av den biblisk/lutherska läran och ett avvisande av en mängd falska läror. Konkordieformeln blev så småningom underskriven av en majoritet av de lutherska teologerna och ledarna i Tyskland, omkring 8000 personer, som ett tecken på enighet. Skriften togs med i Konkordieboken (enighetsboken) av år 1580 tillsammans med de andra lutherska bekännelseskriterierna. Efter trettio år var striden bilagd. Den lutherska kyrkan förblev stående.

Andra kända böcker som Martin Chemnitz författat är: Herrens måltid 1560, De två naturerna i Kristus 1570 och ett verk i fyra band, Examen Consilii Tridentini (Undersökning av Trident konciliet) 1565-73. Detta innehåller grundliga studier och tillbakavisande av romerska kyrkans lära sådan den blev framlagd vid kyrkomötet i Trident.

Johann Gerhard (1582-1637)

Johann Gerhard kom till världen i den tyska staden Quedlinburg och skulle senare bli 1600-talets mest betydande lutherska teolog. Det har ofta sagts att efter Martin Luther och Martin Chemnitz var Johann Gerhard ”den tredje, men sedan kom det inte någon fjärde”.

Vid femton års ålder blev han livshotande sjuk i tuberkulos. Han låg till sängs ett helt år och blev väldigt deprimerad. Hans pastor och själasörjare Johann Arndt gav mycket tröst och hjälp och uppmuntrade honom att börja studera teologi. Den unge Johann Gerhard karakteriserades som högbegåvad, känslig och kroppsligt svag men mycket flitig och disciplinerad i sitt arbete. Som student utgav han vid endast 23 års ålder andaktsboken *Meditationes Sacrae* (Heliga betraktelser), en klassiker inom luthersk uppbyggelselitteratur och hans populäraste bok.

Efter att ha uppnått doktorsgraden i teologi fick Gerhard kallelser till höga kyrkliga ämbeten. Han blev superintendent (biskop)

i Heldburg och senare general-superintendent i Coburg. Men år 1616 tackade han ja till att bli professor i teologi vid universitetet i Jena. Många andra universitet (bl a Wittenberg och Uppsala) försökte sedan locka honom till sig men han blev kvar i Jena resten av sitt liv. Där utbildade han många framstående teologer och pastorer. Han var särskilt angelägen om att studenterna skulle få en stark lust att läsa i den heliga Skrift. För att väcka kärlek till Guds ord höll han föreläsningar över nästan alla Bibels böcker.

I Jena författade Gerhard också en lång rad viktiga böcker, bl a den berömda *Loci communes theologici* (Allmänna teologiska ämnen), en monumental kristen dogmatik i nio band, den betydelsefullaste av sitt slag sedan reformationen 100 år tidigare. Här blir den bibliska och lutherska läran utlagd med stor energi och klarhet, sällsynt detaljerat och noggrant.

Johann Gerhard – ”ärketeologen” från *den lutherska ortodoxins* period – var ovanligt lärd. I kombination med det skarpa och kritiska intellektet fanns också en djup evangelisk fromhet och kärlek till Jesus. Hans predikningar och andaktsböcker präglas av stor värme och innerlighet. Han talar till hjärtana och lägger vikt vid att visa den kristna trons avgörande betydelse för människornas liv.

Hans eget liv präglades mycket av sjukdom, krig och död. Så var det för väldigt många på den tiden. Under trettioåriga kriget (1618-1648) blev han flera gånger hotad med fängelse. Hans första fru dog väldigt ung kort efter att ha fött en

son som bara levde i sjutton dagar. Gerhard sörjde djupt. Några år senare gifte han om sig med Maria Mattenberg. De fick fyra döttrar och sex söner men tre av barnen dog kort tid efter födelsen. Han var en hängiven familjefar. När barnen kommit i tonåren ledde han andakter i hemmet två gånger om dagen varenda dag. Själv plågades Gerhard bl a av astma, reumatism, njurproblem och en allmän fysisk svaghet och trötthet. Periodvis var hans röst väldigt svag men han klarade ändå att undervisa, predika och prata med alla studenter, teologer och kyrkoledare som sökte upp honom i Jena för att be om råd. Gerhard blev känd för att vara mycket vänlig, mild, from, tacksam, generös, tålmodig, ödmjuk och ståndaktig i vanskliga situationer. Inte heller hans teologiska motståndare, t ex bland katolikerna, kunde hitta något negativt att säga om hans person och hans sätt att vara.

Nästan femtiofem år gammal blev han sängliggande med hög feber. Snart kom döden på besök den 17 augusti 1637 sedan Gerhard hade tagit avsked av kollegor och familj, bekant sina synder och sin tro och fått ta emot Jesu lekamen och blod i nattvarden. Hans allra sista ord var: ”Kom, kom, Herre, kom!” Vid begravningen talade prästen över en vers i Andra Korintierbrevet: ”*Min nåd är nog för dig, för min kraft fullkomnas i svaghet.*” Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft ska vila över mig (2 Kor 12:9).

Tor Jakob Welde

Gud välsignar i motgången – en glimt från Bulgarien

Det kom ett brev från pastor John Vogt som är WELS koordinatör för missionsarbetet i Östeuropa, bland romerna i Bulgarien:

Gud kan vända vilken motgång som helst till oväntad välsignelse! Vi behöver bara tänka på Josef i Egypten eller Iliyan Itsov i Bulgarien. Likt många romer arbetade Iliyan långt hemifrån i Italien när motgången slog till. Skador efter en allvarlig bilolycka kostade honom jobbet och han tvingades återvända till sin by i Bulgarien. Medan han återhämtade sig frågade hans pastor honom om han kunde tänka sig att bli präst i lutherska kyrkan i Bulgarien. Han blev ivrig att anmäla sig till ett treårigt prästutbildningsprogram i WELS regi som gjorde det nödvändigt för honom att göra många resor till prästseminariet S:t Sophia i Ukraina.

Iliyan blev klar med sin utbildning hösten 2015. Då tillstötte en motgång av annat slag. Bulgariska kyrkan hade redan fem präster till sina fyra församlingar och hade ingen plats där han kunde få en tjänst. Den här gången var det WELS styrelse för den yttre missionen i Europa som vände motgången till välsignelse. Den kallade Iliyan att påbörja en ny missions-satsning, "Outreach to Roma". Eftersom han själv är rom kan pastor

Itsov relatera till det ganska slutna romska samhället. Dessutom har han många släktingar och vänner runt om i Europa som han kan dela den goda nyheten om Jesus med.

Det finns ca 13 000 000 romer i Europa. Av dem bor 750 000 i Bulgarien. Idag är det väldigt få av dem som reser från ställe till ställe i karavaner av hästdragna vagnar (huvudsakligen i Slovakien och Ungern). De flesta bor i små byar, skilda från och illa sedda av det traditionella samhället. Fattigdomen i dessa byar är skälet till att nästan alla romska familjer har en eller två medlemmar som arbetar i Västeuropa. Dessa skickar hem pengar så att resten av familjen kan överleva. Till exempel har Itsovs mor i tio år arbetat som städerska i Italien för att försörja familjen.

Itsovs kallelse ger honom frihet att samla grupper var Herren än ger tillfälle. I Paulus efterföljd samlar Itsov de som är intresserade i en by och ber dem utse en ledare. Sedan ger han denne ledare utbildning och material att använda. Han kanske kommer på besök två – tre gånger i månaden, men i hans frånvaro har ledaren gudstjänster där han läser predikningar som Itsov förser honom med. När detta skrivs firar fem spridda grupper gudstjänster regelbundet. Dessutom

transporterar Outreach to Romas minibuss regelbundet sju eller åtta personer till bulgariska lutherska kyrkans gudstjänster i Dunavtsi.

Arbetet har inte alltid varit lätt och har inte alltid burit synbar frukt. På inbjudan av Ev. Luth. Frikyrkan i Tyskland försökte Itsov i flera månader utan framgång samla grupper i Tyskland. I en stad skars minibussens däck sönder och Itsov hotades med stryk om han visade sig där igen.

Nu har arbetet drabbats av ännu en motgång. Itsov kämpar med allvarliga hälsoproblem. Men en gång har motgången även lett till välsignelse. Den har gett WELS tillfälle att som bröder och systrar i Kristus visa kärlek och omtanke genom att skicka 13 000 dollar för att hjälpa till med kostnaderna för operationer och behandlingar.

Herren använder Itsovs tjänst. I byn Zlataritsa döptes i november 15 vuxna och 6 barn. Förra månaden konfirmerades 20 personer där. Detta är bara några få exempel på hur Gud välsignar sitt missionsarbete. Förener er med mig i bön för att missionen bland romerna ska leda till att en växande skara förs till evangeliet när Gud vänder motgången i deras svåra liv till evig välsignelse.

Övers. BE

Damlagsutflykt

Syrenerna stod i full prakt och solen sken oavbrutet från en klarblå himmel när sju medlemmar av LBKs Damlag gjorde en utflykt till Marstrand i Bohuslän i maj. Promenad runt hela ön och övernattnings på Karlstens fästning, goda samtal, gemensam aftonbön och morgonbön gav rikt innehåll till de två dagarna.

Det finns ingen jordisk släktskap, det finns ej ett vänskapsband som binder hjärta till hjärta så fast uti främlingsland som detta att äga gemensamt en Fader, en tro, ett hopp, att vara en andlig enhet som lemman i Kristi kropp.

Genom en insamling kunde 10.000 kronor skickas till Bulgarien.

Pengarna kommer att användas till sommarbibelskola för barn och utdelande av biblar. BE

T o m världen häpnar över sekulariseringen inom kyrkorna

Ur Världen Idag den 28 maj klipper vi följande ur en artikel av Lennart Magnerot om sekulariseringen utbredning också inom kyrkorna. Han börjar med att berätta om ett kulturpanelsamtal i SVT:s morgonsändning:

Expressens kulturchef, Karin Olsson, lämnar följande klarsynta iakttagelse om vår gamla folkkyrka: ”Det är nästan så att man aktar sig för att använda Gud och Jesus i sin marknadsföring.” Kerstin Brunnberg, chef på Arkitektur- och Designcentrum, uppmanar samma kyrka att hitta tillbaka till sin identitet. På frågan hur detta ska gå till svarar hon med självklarhet i rösten: ”Det gör man ju med hjälp av Ordet. I kristendomen är det ju Ordet som gäller!”

Magnerot kommenterar:

Sekulariseringen inom våra kyrkor har således gått så långt att världen utanför nu börjar reagera. När profana kulturarbetare i direktsänd statlig television uppmanar landets troende till större frimodighet kring trons kärna, det vill säga Jesus och Bibeln, kan det knappast tolkas på något annat sätt.

Den enskilt främsta orsaken till avkristningen innanför kyrkornas väggar är förmodligen liberalteologin. När alltfler kristna företrädare regelmässigt ersätter bibliska doktriner med moderna och populära tolkningar, resulterar det slutligen i läromässig förvirring. I spåren av denna följer dessutom helt nya och tidigare okända ”kristna verksamheter”, såsom regnbågsmässor, mindfulness och yoga.

Bristande bibelkunskap banar även väg för rena villolärer. Låt oss ta ett konkret exempel på en sådan irrlära, som nu sprider sig som en löpeld inom svensk kristenhet och som på sikt därmed kommer att utgöra ett hot mot biblisk tro, nämligen den att Gud kan nås på många olika vägar.

För kristen åskådning är denna villolära rena dödsstöten. Om det tvärtemot vad Jesus undervisar finns ett flertal vägar till frälsning, så mister evangeliet i samma stund sitt existensberättigande. I sådant fall kan vi dessutom lika gärna praktisera buddhism, hinduism eller någon nyandlig teknik för att uppleva gemenskap med Gud.

Magnerot kommer också in på hur obiblisk synkretism (religionsblandning) förespråkas av Katolska kyrkan via sin påve:

En andlig ledare som aktivt sänker trösklarna mellan religioner är den katolske påven, Jorge Mario Bergoglio (påve Franciskus). För ett par år sedan publicerade Vatikanen en videoinspelning på internet med titeln ”Inter Religious Dialogue”. Filmen är förvisso endast en och en halv minut lång, men det synkretistiska budskapet är uppenbart.

Till filmens suggestiva bilder av olika religioners företrädare läser Bergoglio bland annat följande poetiska textrader: ”I denna skara, i denna bredd av religioner, finns det bara en sak som är säker för alla: Vi är alla Guds barn!”

Biblisk etik och Guds skapelseordning

När det gäller etiska frågor har påven och den katolska kyrkan bättre än många andra kyrkor försvarat Guds skapelseordning. SVT rapporterar om ett uppmärksammat uttalande av påven helt nyligen:

Påve Franciskus gjorde den 16 juni ett uttalande om att graviditeter som avbryts i samband med foster-skador kan jämföras med de brott som nazisterna utförde.

– I dag gör vi samma sak med vita handskar, sade han.

Påve Franciskus liknade fosterdiagnostik, som används för att upptäcka genetiska avvikelser i fostret, med nazismens försök att skapa den perfekta rasen.

– Jag säger detta med smärta. Förra århundradet förfärades världen av nazismens försök att få fram en renrasig människa. I dag gör vi samma sak med vita handskar.

Uttalandet framfördes till medlemmar i en italiensk organisation som förespråkar en stark ställning för familjen i samhället.

”Barn ska bli accepterade”

Under nazismens renrasighetsprogram tvångsteriliserades hundratusentals människor, och tiotusentals personer med funktionsnedsättning dödades i syftet att göra ”rent” den genetiska arvsmassan.

– Barn ska bli accepterade så som Gud har skapat dem, sade påven i sitt framförande.

BE

Barnläger på Hjortsbergagården

Den 10-12 maj träffades barn, ungdomar och föräldrar från Sverige och Finland på Hjortsbergagården för lektioner, aktiviteter och andakter tillsammans. Peter Öman var ledare för lägret och höll i andakter och lektioner tillsammans med andra föräldrar. Det blev tre olika dramor med temat "förlåt" som också var temat för lägret. De handlade om den förlorade sonen, Jesu korsfästelse och om en födelsedag. Av det kunde man lära sig hur Gud tar emot varje syndare som vill komma till honom. Vid dramor om korsfästelsen fick vi höra vad Jesus sa på korset: Far förlåt dem, för de vet inte vad de gör.

På fredagen blev det grillning och St Markus församling från Ljungby var inbjuden och då blev det även andakt och drama-uppvisning. Det var varmt så att man kunde bada och varje dag var stranden full med glada barn. Om man hade tur var kiosken öppen och man kunde köpa glass och godis. Vi var glada för att det kom en familj ända från Finland. Johannes Penttinen hade sin kanot med sig och tog med barn ut på kanotturer där de fiskade, men det blev inget napp. Under andakterna sjöng vi många sånger, till exempel *Mitt hjärta*

flödar över, Förlåt och Jag är med er alla dagar. Gemenskapen var stor och vissa kanske fick nya vänner som de inte hade känt tidigare, men de flesta kände igen varandra. Vi fick lära oss en ny minnesvers: *Syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre.* (Rom 6:23)

Vincent Einarsson 11 år

CELC Europa i Plzeň 1-3 juni 2018

Under några varma högsommar-dagar var representanter från medlemskyrkorna i CELC Europa samlade på Hotel Lions i Plzeň, Tjeckien. Bakom arrangemanget stod vår tjeckiska systerkyrka med pastorerna Petr Krakora och Martin Vrsecky i spetsen. Vi kände oss mycket välkomna till detta vackra land med sina böljande fält.

Ett 40-tal deltagare var samlade

från Novosibirsk i öster till Porto i väster. 4 fina föredrag hölls av Stefan Sjökvist, Sverige, Serihy Romaniuk, Ukraina, Manuel Drechsler, Tyskland och Ilars Plume, Lettland. Temat för konferensen var Skriftens ofelbarhet. CELC fortsätter i sann luthersk anda med att oförtrutet hävda Skriftens ofelbarhet. Löftet om välsignelse till sin kyrka har Gud bundit vid sitt ord.

Nästa års CELC Europa-konferens hålls i Albanien i slutet av maj. Detta slutna land har nu genom Guds nåd öppnats för evangelium. Bara för några decennier sedan var ateismen statsreligion i detta land. Konferensen kommer att hållas i Durres som ligger 40 km väster om huvudstaden Tirana.

Ingvär Adriansson

Ämnen och talare vid sommarlägret på Strandgården 8-12 augusti

Onsdag

19.30 Välkomsthälsning och aftonbön (LG)

Torsdag

09.30 Morgonbön: *Herrens stolthet* (IA)
Jes 2:12–17

10.00 *Syndafallet och löftet* (DÅ)

15.30 *Förbundet med Abraham* (SE)

16.30 *Mose lag, offerttjänsten och landet* (SH)

19.00 Aftonbön: *Det som gör skillnaden* (LG)
Rom 3:21–26

Fredag

09.30 Morgonbön: *Vilja men inte kunna* (BE)
Rom 7:14–25

10.00 *"Härskare har han störtat..." - världshistorien i ljuset av Hannas och Marias lovsånger* (PÖ)

15.30 *Förutsägelser om Messias i GT* (SS)

16.30 *Facit i evangelierna och Apg* (AN)

19.00 Aftonbön: *Rättfärdighetens friska flöde* (ÖE)
Amos 5:21–24

Lördag

09.30 Morgonbön: *Blodröda och snövita* (AE)
Jes 1:16–20

15.30 *Profetiornas slutliga uppfyllelse i den yttersta tiden* (EE)

20.00 Aftonbön: *Det saliga i att lyssna* (BE)
Jak 1:22–25

Söndag

11.00 Högmässa med HHN (ÖE) Liturg (IA)

Medverkande:

Stefan Hedkvist (SH), Stefan Sjökvist (SS), Anders Nissen (AN), Peter Öman (PÖ), Ingvar Adriansson (IA), Lars Gunnarsson (LG), Bjarte Edvardsen (BE), Anders Einarsson (AE), Seth Erlandsson (SE), David Åkerlund (DÅ), Egil Edvardsen (EE), Öyvind Edvardsen (ÖE).

Konfirmation

Eveline Hansson
LBK i Norrköping 22/4

Kyra Gunnarsson
Elice Gunnarsson
S:t Markus förs. Ljungby 19/5

Zahra Nayabi
LBK i Norrköping 17/6

I frihetens gränsland

En bok som reder ut
begreppen och skingrar
förvirring. En befriande
läsning! Köp den!

Biblicums förlag
150 kr.

**Kommer också att
säljas på LBKs
sommarläger**

Låt försona er med Gud

*Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv.
Han tillräknade inte människorna deras överträdelser (2 Kor 5:19).*

”Låt försona er med Gud.” Det låter som när en gatupredikant står och ropar till folk som kommer förbi. De kanske går förbi honom för att de inte förstår vad det betyder.

Vad är det jag talar om för dig om jag säger: ”Låt försona dig med Gud”?

Jag talar om att du behöver försoning – att det finns en motsättning mellan dig och Gud. Det finns en öppen fiendskap: du mot honom och han mot dig. Jag talar om för dig att du är en syndare. Som en syndare till själva din natur står du i motsättning till Gud. Du hatar Gud för att du vill vara din egen gud. Du vill göra det du tycker om och vill inte att någon annans vilja ska tvingas på dig – i synnerhet inte Guds. Och på grund av den fiendskap du av naturen känner mot Gud borde han hata dig. Han är helig och kan inte tåla synd. Hans vilja är fullkomlig, men till din natur ogillar du den. Om du inte är försonad med Gud måste Guds rättvisa straffa dig för evigt.

Så låt försona dig. Men hur? Om jag säger att du ska försona dig med Gud, vad säger jag då att du ska göra?

Ingenting. Försoning mellan dig och Gud är inte något du kan prestera. Du kan inte undkomma straffet för du kan inte göra något åt din synd. I dig själv är du dödsdömd.

Men vet du vad? Gud har gjort det! Gud försonade dig med sig. Han tillräknar inte dig dina synder för han tillräknade Jesus dem istället. I Jesus försonade Gud dig och hela världen med sig själv. I kärlek bröt han ner den mur av fiendskap som gjorde att du inte förtjänade något annat än hans vrede. Gud har förlåtit dig.

Så är det! Det är allt! Försök inte förtjäna förlåtelse. Var förlåten! Var det du är! Var det Gud har gjort dig till! Och vad Gud har gjort dig till är sitt barn istället för sin fiende. Han har gjort dig till föremål för sin kärlek istället för sin vrede. Han har gjort dig till ett vittne om försoningen, ett vittne om evangeliet. Var det. Var försonad.

Du är inte en Gud som älskar ondskan, den som är ond får inte bo hos dig. Men genom din stora nåd får jag gå in i ditt hus, jag får tillbe i vördnad för dig, vänd mot ditt heliga tempel. Amen. (Ps 5:5,8)

Ur Meditations